
Dinar-presentació de les propostes del PSC en matèria de Salut
26 de febrer de 2004

Intervenció de José Montilla

Bon dia,

En primer lloc, els vull agrair el fet de compartir aquest dinar entorn la visió i les propostes dels socialistes en matèria de política sanitària, en el marc de les properes eleccions generals del 14 de març.

Avui, el sistema sanitari públic és una columna essencial de l'Estat del Benestar. La seva defensa efectiva no es pot fer de cap altra manera que amb avenços clars en la qualitat i en l'atenció personalitzada del servei.

És com anar en bicicleta. O avances, ni que sigui poc, o fatalment sempre caus.

Doncs el mateix passa amb els serveis públics. O els enfortim contínuament o correm el risc que es deteriorin, perdin prestigi social, la confiança dels ciutadans, i entrin irreversiblement en crisi.

I aquesta és una diferència bàsica i essencial entre les opcions conservadores i les opcions progressistes.

Els socialistes ens proposem avançar decididament en la millora de l'Estat del Benestar, mentre el govern del PP ha apostat al llarg d'aquests anys per la pèrdua de la qualitat, del reconeixement social i de l'eficiència dels serveis públics.

En alguns temes això ha estat ben notori. En ensenyament de forma palpable; el PP ha jugat la carta del desprestigi de l'escola pública.

En altres terrenys, com ara la sanitat, l'opció no ha estat tan explícita, perquè l'estratègia privatitzadora és a més llarg termini.

Però l'aposta dels governs d'Aznar i Rajoy s'endevina amb facilitat. ¿Com s'explica sinó que no s'hagin fet les inversions adequades en tecnologia, investigació i capital humà que el sistema sanitari públic exigia?

Retorno a la idea senzilla de la bicicleta. O avancem de veritat o correm el risc que una part dels ciutadans abandonin els serveis públics - normalment les classes mitges- si no hi troben la qualitat que tenen dret a reclamar.

Avui correm el perill –si la dreta espanyola continua al Govern- d'iniciar un camí cap a l'estigmatització dels serveis públics. Un camí on el potencial universalitzador– i, per tant, socialment cohesionador - perdria la seva legitimitat. I aquest és un risc que no ens el podem permetre. De cap de les maneres.

Per això mateix als socialistes ens agrada afirmar que la universalització del sistema sanitari públic és una conquesta històrica a la qual no volem renunciar. És segurament la principal garantia avui de cohesió social a Catalunya i Espanya.

Però com us deia, els governs d'Aznar i Rajoy ha apostat per allunyar-nos de la convergència amb Europa en despesa social.

En les dues legislatures del PP, la despesa pública en salut en relació al PIB ha disminuït en un 7,3% i ha passat del 5,92% del PIB el 1996 al 5,47% el 2003.

Som el penúltim país de la UE –únicament per davant de Grècia- en despesa sanitària per habitant.

Però la realitat no impedeix que Rajoy torni a repetir, –prova irrefutable del seu incompliment- propostes electorals oblidades després de quatre anys d'inoperància, durant els quals, per exemple, no han inclòs cap prestació sanitària al Catàleg de Prestacions o no han estat capaços d'impulsar l'atenció sóciosanitària.

Actualment, totes les Comunitats Autònomes gestionen la sanitat. Però tots sabem que el procés de transferències no es va fer amb la dotació econòmica adequada ni suficient. Els governs autonòmics gestionen la sanitat, però les polítiques bàsiques que en determinen les prestacions, els drets i l'accés als serveis sanitaris, així com el finançament, es decideixen a nivell estatal.

Fa pocs dies, els Consellers i Conselleres de Sanitat de Catalunya –la Consellera Marina Geli-, Andalusia, Astúries, Aragó, Cantàbria, Extremadura i Castella-La Manxa reclamaven, exigien, al govern de l'Estat més de 1.800 milions d'euros per garantir la sostenibilitat del sistema sanitari. Alhora que denunciaven l'estratègia privatitzadora de la dreta espanyola.

Som, per tant, davant una situació paradoxal.

Les Comunitats Autònomes gestionen i tenen a les seves mans el servei públic de la sanitat, mentre que el govern de l'Estat es reserva la capacitat financera i la part del lleó essencial de la decisió legislativa si compta amb una majoria parlamentària suficient.

Així és molt fàcil prometre baixar els impostos. Per cert, una promesa que fa la dreta espanyola i que únicament compleix en el cas de les rendes més altes i, especialment, en les rendes del capital, no precisament en les del treball.

Diguem-ho clar: la política del PP és una estafa monumental als ciutadans. Rajoy i Aznar no han de passar comptes del difícil dia a dia de la sanitat pública, a Catalunya o a Madrid, a València o a Andalusia.

El discurs neocentralista del PP ens dirà llavors que la culpa la tenen les CC.AA que no administren bé els seus recursos.

Un discurs per amagar que la proposta fiscal de Rajoy no garanteix de cap manera el finançament adequat ni suficient del conjunt del sistema de cohesió i benestar social. Això és, repeteixo, una estafa social, fer entrar la picota en l'estat del benestar que, amb moltes dificultats, hem construït al nostre país. La dreta manifesta una impudícia absoluta quan pretén aixecar la camisa a la majoria dels ciutadans i ciutadanes que tenen rendes baixes i mitges.

Davant d'això els socialistes ens comprometem a enfortir el sistema sanitari públic que vam posar en funcionament durant els anys 80. Volem que aquest continuï sent un instrument bàsic de la igualtat i del benestar de tots els ciutadans.

A més, no podem oblidar que el sistema sanitari és alhora una font de riquesa i d'ocupació. A Catalunya el sistema sanitari públic representa el 3,9% del PIB i l'1% de la població treballa en una empresa sanitària pública.

La sanitat és, doncs, tan important que exigeix de qualsevol govern – d'esquerres o de dretes- la millor de les gestions possibles.

I no és precisament això el que hem vist els darrers vuit anys. La política farmacèutica ha estat un rotund fracàs. Aquesta despesa ha esdevingut una amenaça general per a l'equilibri financer del sistema sanitari. La factura

---

farmacèutica al conjunt de l'Estat ha passat del 5000 milions d'euros el 1996 a més de 8.500 milions el 2003, un increment del 60%.

El govern d'Aznar i Rajoy i els màxims responsables polítics de la sanitat pública han ofert una imatge vergonyosa i contradictòria en la gestió d'episodis com la crisi de les vaques boges, la calorada de l'estiu passat o els brots de legionel·la.

Però també davant la manca d'accions i programes per afrontar el creixement previsible de malalties de gran impacte en la població, com l'alzheimer, per exemple.

Enfront aquesta realitat, els socialistes volem fer **una aposta per la qualitat del conjunt del sistema sanitari.**

El Govern de la Generalitat –i, concretament, la Consellera de Sanitat, Marina Geli- està treballant per a fer realitat aquest compromís amb la qualitat del nostre sistema sanitari.

Però un avenc decidit en aquesta objectiu a Catalunya, necessita d'un Govern a Espanya que comparteixi aquesta visió, disposat a treballar plegats, a col·laborar amb el Govern de Catalunya i amb la resta de Comunitats Autònomes.

Necessita d'un nou govern compromès amb un model sanitari que integri i prioritzi: la salut pública (inclosa la salut laboral i medioambiental), l'atenció sanitària i els serveis socials d'atenció a la dependència i la recerca (per exemple la recerca biomèdica)

Un Govern que treballi amb l'objectiu de fer realitat una sanitat més humanitzada i de qualitat, sigui quin sigui el nivell econòmic del ciutadà o ciutadana.

Un Govern que enforteixi el Sistema Nacional de Salut concebut com un servei públic accessible per a tothom, gestionat per les diferents Comunitats Autònomes i dotat d'un potent Consell Interterritorial de Salut com a organisme de cooperació, de participació, de decisió i de definició de les polítiques comunes de salut.

Que estengui progressivament les prestacions de la sanitat pública, prenent les decisions de comú acord amb les Comunitats Autònomes i preveient-ne prèviament el finançament.

Un Govern que tingui com a prioritat la protecció eficaç de la salut i garantir un entorn social i un estil de vida saludable per a tothom.

I finalment, un Govern capaç de resoldre els problemes de finançament de la sanitat i racionalitzar la despesa, mantenint la qualitat i l'eficiència del sistema.

En definitiva, un nou Govern, encapçalat per José Luis Rodríguez Zapatero, que obri una nova etapa de progrés per al nostre sistema sanitari i comprometès a tirar endavant les següents iniciatives:

- Impulsar un Pla Extraordinari d'Inversions Sanitàries per modernitzar les estructures sanitàries i la seva dotació tecnològica, a través d'un compromís amb les Comunitats Autònomes, les representacions sindicals dels treballadors del Sistema de Salut i les entitats representatives de la sanitat i dels usuaris.
- Un cop establert el finançament suficient, establir els mecanismes per a assolir l'objectiu òptim per garantir a tot el territori els temps màxims d'espera per operar-se de 45 dies.

- .Ampliar la cartera de serveis, fent gratuïtes: les operacions de la vista que precisen tecnologia làser, la prestació bucodental per a infants entre 7 i 15 anys i per als discapacitats, així com l'accés a la pastilla postcoital.
- Crear una xarxa d'àmbit estatal d'assistència a les persones dependents.
- Posar en marxa un Pla integral per a l'atenció i el tractament dels malalts d'Alzheimer i altres trastorns mentals.
- Reformar la legislació sobre el dret a la interrupció voluntària de l'embaràs per a adoptar un sistema de termini.
- Obrir un debat social entorn la despenalització de l'eutanàsia.
- Reduir la despesa farmacèutica a través d'un Pla acordat amb les comunitats autònomes que millori la qualitat de la prescripció, que reguli la promoció i que impulsi els medicaments genèrics.
- Promoure la participació dels professionals en la presa de decisions, així com la millora de la carrera professional i l'oferta formativa.
- Finalment, elaborar un Pla Estratègic, d'acord amb les Comunitats Autònomes, que garanteixi una Cartera de serveis de Salut Pública en tot el territori, per tal de donar una resposta més concreta i unificada als problemes de salut laboral, medi ambient, alarmes epidemiològiques, prevenció de malalties,...

El proper 14 de març està a les nostres mans la possibilitat de donar un nou impuls a la modernització, tant en els hospitals com en els centres d'atenció

---

primària, dotant al sistema sanitari públic d'un finançament suficient per a fer possible aquesta millora de la qualitat i de les prestacions.

El 14 de març hi ha en realitat només dues opcions: Rodríguez Zapatero o Rajoy.

El 14 de març haurem d'escollir entre l'Espanya de la confrontació, el menyspreu i l'insult o l'Espanya de la concòrdia, el diàleg i l'assumpció plena de la seva pluralitat política, institucional, cultural i social.

Entre l'Espanya de la divergència social i política amb Europa o l'Espanya que vol iniciar una segona modernització i que aspira a realitzar-se també socialment.

Només els socialistes podem derrotar el PP. Estic convençut que el vot a les candidatures socialistes és la principal garantia perquè Catalunya esdevingui decisiva a partir del 14 de març. Per això afirmem que només si guanya Zapatero, guanya també Catalunya.

El nostre compromís és treballar per l'Espanya que volem: l'Espanya plural dels pobles i del benestar de tots els seus ciutadans i ciutadanes.

Gràcies.